

Tellen.

Het is een kwestie van optellen en aftrekken leerden we op school door eindeloos cijferrijtjes op te dreunen.

We deden 's zomers aan bloemblaadjesplukken, prille liefde, en tante maar schreeuwen 'geluk bestaat niet!' van man nummer zoveel af.

Ik denk aan Z., die in het dorp alweer zijn dood aankondigde, zijn taaie huid toch te lief had en waarschijnlijk daarom telkens naar de wijnfles greep.

Het allerbeste geheugensteuntje is een knoop in je zakdoek: niet vergeten dat de pan zo van het vuur moet.

Toen opa met de scooter de rivier in reed waren er redders, maar de tweede keer in de rietkraag enkel zwanen.

Als je echt oud bent tel je in de tuin Vergeet-mij-nietjes ben je al meteen de tel kwijt, zeg je verbaasd:

'ik neem zo de fiets naar school zuster'.

oktober 2017